

Vrijdag 27e November. -

VIERENVEERTIGSTE DAG DER BEZETTING

Rond 8 1/2 ure komen een 200 tal gekwetsten, te voet, van Middelkerke af. Rond 9 ure vliegt eene "taube" over de stad.

Van heel vroeg in den morgen is het eene ongewone drukte aan de Kommandantur, in de Ooststraat. Het is daar een onzeglijk heen en weer geloop van officieren en soldaten, een onophoudelijk aankomen en weggrijden van autos. Het houten plankje aan het huis van M. EDUARD Jean, hetwelk aanwees dat daar "Oberleutnant VON BERNUTH" woonachtig was, is weggenomen. Zouden wij wederom eenen nieuwen plaatskommandant krijgen ?

Aan den Koninklijken Schouwburg heerscht ook veel bedrijvigheid : infanteristen der marine zijn daar koortsachtig bezig met inpakken op groote wagens. Zou er wederom alarm zijn ?

Aan het huis van M. Charles VAN ISEGHEM, in de Kapellestraat, waar sedert weken de staf der Wurtembergers ligt, en de duitsche vlag waait, is deze laatste weggenomen. 7 groote wagens, waaronder een veldkeuken, staan voor het huis en worden volgeladen met valiezen, koffers, schrijfmachines, groote doozen, registers, boeken, geweren, enz. enz. Rond 10 ure trekt heel dien rommelzoo, langs de A. Pieterslaan, den Thouroutschensteenweg op.

Een uur later verlaten 120 mariniers (30 reken van 4 man), met muziek aan 't hoofd, den Koninklijken Schouwburg en trekken langs de Vlaanderen- en Kapellestraten statiewaarts, waar zij door een ander muziekkorps opgewacht worden en met dit laatste plaats nemen in den gereedstaanden trein voor Brussel.

Terwijl het eerste muziekkorps, al spelen, terugtrekt naar het koffijhuis "De Koophandel", Keizerskaai, waar het logeert, wagen wij eenen oogslag in onze groote statie. Pouah, hier riekt het niet goed - en vuil, smerig dat het is. Nog een staaltje van "Deutsche Kultur" ! De afreizende trein bestaat uit duitsche waggons; een aantal vreemdelingen, o.a. eenige Franschen, hebben er plaats in genomen - de Fransche en de Engelsche onderdanen, nog te Oostende verblijvend moeten de stad verlaten en den trein naar Brussel nemen, waar verder over de hun in te zenden richting zal beslist worden.

Ieder vertrekkend persoon is voorzien van een klein geel kaartje, dragende zijn naam, de naam der gemeente waar hij naartoe wenscht te reizen en de stempel van het Gemeentebestuur. Dit kaartje wordt op het bevolkingsbureau ten stadhuize afgeleverd en geeft recht aan een kosteloos vervoer op den trein. De ingang der reizigers geschiedt langs den ouden uitgang der statie, daar waar destijds toen we nog vrij waren, de reiskaartjes afgenomen werden. Vooraleer door te mogen, moet men zijn geel kaartje en zijn paspoort vertoonen - een duitscher ziet eene op voorhand gereedgemaakte lijst na - en, vindt hij de naam er op, men mag door. In den beginne werd die kontrol gedaan in het plaatsken, links van den grooten uitgang der statie, waar 's zomers de abonnementen afgeleverd worden, maar dit bracht veel moeilijkheden bij. Staat de naam van den vertrekkenden vreemdeling niet vermeld op de lijst, waarvan hierboven spraak : dan mag hij onverrichterzake terugkeeren, tot morgen !

Terwijl wij het vertrek van den trein afwachten, hooren wij opeens hevig geschot. Wij ijlen buiten de statie en zien hoog in de lucht, een vliegtuig onzer Bondgenoten zweven; uit alle richtingen wordt er op geschoten : van den Vuurtorenwijk, van de Zeestatie, van het dak van het "Hotel des Thermes", van den zeedijk.

HIERNA ONTBREEKT EEN GEDEELTE

Deze morgen kwamen alhier, met eenige mannen, 48 peerden, gansch in 't schuim aan : zij waren van Vladsloo gevlucht en werden in de oude Criée der Capucienestraat gestald.

Terwijl, tusschen 3 en 4 ure, het muziek der mariniers zijn gewoon concert op de Groote Markt geeft, zijn wij in de Kommandantur ooggetuige van een uiterst pijnlijk voorval.

Ingevolge eenen plakbrief door de duitsche overheid uitgevaardigd, moesten al de Engelsche en Fransche onderdanen, nog te Oostende verblijvende, voor den 28n dezer hunne namen opgeven bij den Militär Polizeioberste.

Onder de Franschen die zich deze namiddag kwamen aangeven, bevond zich een Franschman met zijn vrouw en een 6 of 7 jarig jongentje. Alle 3 werden binnengelaten in de klas waar de Militär Polizeioberste bureel houdt.

Een 5 tal minuten nadien kwamen de vrouw en het kind, al snikken, uit die kamer. Wij vernamen weldra de droevige waarheid : de vrouw en kind mochten des anderdays den trein van Brussel nemen, doch de man werd gevangen gehouden en zou overgebracht worden naar Duitschland. Enkele oogenblikken nadien werd hij tusschen twee soldaten weggebracht - doch deze hadden toch meer hert dan het wangedrocht van daar binnen want ze lieten de sukkelaar toe zijne vrouw en zijn kind te omhelzen.... En dan, terwijl de arme dutsen snikten, dat het pijn aan 't herte deed, verliet de gevangene met zijne geleiders de Kommandantur en stapte het drietal de Ooststraat op, in de richting van het gevang... Aan den hoek der "Ville de Londres" stonden twee fransche scheuvels, overschot van 't uitschot van het seizoen, te giechelen en te lachen met 3 duitsche officieren ! Voor dergelijke slonsen bestaan de duitsche bevelen niet ! Alléén brave, deftige menschen moeten gebukt gaan onder het juk van het wangedrocht dat daar in de Kommandantur zit !

Het is de tweede maal dat het woord wangedrocht onze pen ontvloeit. Wij vinden geen passender woord om den afschuwelijken baviaan (stellig hij gelijkt aan dit beest !), den afgrijselijken bullebak te bestempelen. Persoonlijk mieken wij kennis met zijne heuschheid en hoffelijkheid, andere kregen van hem eene les van "deutsche kultur", nog andere leerden zijne hertelijkheid kennen, doch niemand die hem naderde, zal de lievelijke namen logenstraffen die wij hem hierboven toesturen ! Het spijt ons zijn naam niet te kennen : hij ware weerdig bewaard voor het nageslacht !

Rond 7 ure van den avond werden 2 welgekende Oostendenaars, waarvan de huurhouder Jan DENECKER, gevankelijk door de Kapellestraat naar de Kommandantur geleid. Door welken officier zij daar ontvangen werden, zijn wij niet juist kunnen te weet komen : hij was in alle geval, op zijn minst broeder of neef of familielid, in hoffelijkheid van het wangedrocht van dezen namiddag, want hij ontving de gevangenen met een paar "Schweinhunden ! Spitzbuben !" (Zwijnhonden, spitsboeven). En de reden dezer.... heuschheid ! Onze huurhouder had, daags voor de bezetting van Oostende door de

duitschers, met peerd en kar en vrouw en kinderen onze stad verlaten en was naar Duinkerke vertrokken. Evenals alle andere personen die met peerd en kar vertrokken, werden zijn peerd en zijne kar door de Belgische soldaten, voor den dienst des legers, afgenomen. Onze huurhouder gerocht toch heelhuids te Duinkerke en van daar te Londen. Alhoewel de Oostendsche uitgewekenen, en overigens al de Belgische vluchtelingen, het daar zeer wel stellen en niets anders te koopen hebben dan het vleesch dat zij eten willen, kreeg onze huurhouder het heimwee : hij wilde naar Oostende terug om te zien hoe het met zijne zaken stond. Hij reisde dus naar Vlissingen en kreeg daar, mits betaling eener som van 8 ₣, een pas van den duitschen konsul. Met zijn makker stak hij de grens over... en werd te Zandvoorde, aan de deuren van Oostende dus, aangehouden, omdat hij zijn pas niet had doen afteekenen in de Kommandantur van Brugge. En dat was ook de reden der woede van den officier onzer Kommandantur ! Na veel vijven en zessen werden de 2 Oostendenaars losgelaten, doch zij waren... verlicht, elk van 50 ₣ !!!

Meineedigen, plunders, dieven, moordenaars, bullebakken, bavarianen, zijn dat geene produkten der "deutsche kultur" ?

Zaterdag 28e November. -

VIJFENVEERTSTE DAG DER BEZETTING

Van 8 tot 10 ure gaf het muziek der mariniers eenen serenade aan de Kommandantur, in de Ooststraat. Volgens de eenen was het ter eere van eenen nieuwen plaatsbevelhebber, die benoemd was geworden, volgens de anderen, voor de Kroonprins die Oostende met eene bezoek... onteerde !! 't Was eigenlijk ter eer van den Hertog van Wurtemberg... die op zijn beurt kwam zien op hoeveel uren of... minuten de duitschers in Nieupoort konden geraken !!

Rond 9 ure worden 3 groote kanonnen Middelkerkewaarts opgezonden. Een kwartuurs nadien worden uit dezelfde richting 7 kleine snelvurende kanonnen, min of meer beschadigd, teruggebracht. Immers, het "bommelt" in de verte dat het plezierig is om hooren - wij zijn zoodanig het gebulder gewoon geworden dat het ons grieft wanneer een dag voorbij gaat zonder dat wij de stem der kanons hooren. Heden zal het "gebommel" bijzonder hevig zijn - en terwijl de Hertog van Wurtemberg, rond 10 1/2 ure, een bezoek brengen zal aan de gekwetsten van het "Hôtel des Thermes", zullen de slagen bijzonderlijk zwaar zijn. Men onderscheidt thans heel gemakkelijk de zware stem der kanonnen te Raversyde opgesteld.

Rond 10 ure vliegt eene "taube" boven de stad. Rond 11 ure komen, met karren, een 51 tal gekwetsten van den kant van Leffinghe af, terwijl een tram, opgepropt met mariniers, Nieupoortwaarts wordt gestuurd.

Met den trein van 11,32 vertrekken vele Fransche onderdanen, hier gevestigd, o.a. twee oudere zieke personen, die in rolstoelen moeten naar hun waggon gevoerd worden.

Intusschen heeft de muziek der mariniers plaats genomen op den hoek der H. Serruyslaan en Euphrosina Beernaertstraat om een "aubade" te geven aan den Hertog van Wurtemberg, die zijn intrek heeft genomen bij den welgekenden aannemer, M. Henri SMIS-VALCKE, nevens de ambulancie van het "Hotel des Thermes".

HIER ONTBREEKT HET VERVOLG

Kostelijke planten, rozen en bloemen versieren ingang, gelijkvloers en salons van het huis. Een prachtig banket wordt immers den Hertog aangeboden, en terwijl de fijnste spijsen en de lekkerste dranken te zijner eer en tot zielsmis van zijn buikskén en dit der genoodigden zullen opgediend worden, terwijl het muziek uren lang het feest zal opluisteren, liggen nevens de deur ongelukkige slachtoffers van den onrechtvaardigen oorlog der moderne tijden op hun bed van smerte en pijnen te zuchten en te kermen, valt in 't Westen, kanonschot op kanonschot jeugdige levens wegmaaiend en gezonde lidmaten verbrijzelend - en ginds op het kerkhof woont een in tranen wegs meltende duitsche vader de ontgraving bij van zijn eenig kind, op 22 jarigen ouderdom gevallen als slachtoffer der heerschzucht van "Willem de Bloedhond !".

Doch om al die rampen, om al dit wee bekommeren zich de "Deutsche Culturisten" niet die hunne voetjes onder de tafel van den hertog van Wurtemberg steken ! Zij eten goed, zij drinken fel, zij rooken hard... wat maakt hun al het overige ?

Rond 5 ure verzwakt het geschot in de verte, om later in den avond, rond 10 ure n.l. te hernemen en heel de nacht doorgedreven te worden.

* * *

Als gevolg op de vergadering Maandag te Zeebrugge gehouden vertrok Donderdag morgen uit Oostende in bestemming van Holland, M. MOREAUX, schepen, alsook de heeren afgeveerdigden van Blankenberghe, Heyst en Wenduyné. De reis werd gedaan in de auto van stad (men weet dat bij het begin van den oorlog de stad een auto opeischte voor den policiedienst) de genaamde VOGELAERE was chauffeur. M. MOREAUX had 132.000 F op zak, som voortkomende van het wisselen van Belgisch geld voor stedelijke bons; met die som zou hij in Holland levensmiddelen voor de stad Oostende aangekocht hebben. De chauffeur VOGELAERE is nu heden in Oostende teruggekeerd en heeft het volgende verteld :

"Wij vertrokken Donderdag om 5 ure van den morgen zonder eten of drinken, de meid van Dr. MOREAUX zich overslapen hebbende. Ik had een jas en eene muts van politieagent aan om des te gemakkelijker te kunnen door geraken. M. MOREAUX had, wel is waar, zijn paspoort geheel in regel, doch twee voorzorgen zijn meer dan eene !

Wij reden tot aan Brugge en er werd besloten te gaan ontbijten in het hôtel "Du Panier d'Or", op de Groote Markt. Daar gekomen wilde Dr. MOREAUX hebben dat ik met hem en de 3 afgeveerdigden het ontbijt nam, doch ik weigerde, zeggend een stuk uit den vuist te eten en intusschen de auto, die beslijkt was, te kuischen. Zoo gezegd, zoo gedaan : ik trok mijn politiejas uit en ging aan 't schrobben... Opeens werd ik opgeschrikt door een luid : "Halt". Het was een duitsche officier, vergezeld van 2 soldaten, die mij seffens vroeg wat ik daar deed. Ik leidde hen binnen bij Dr. MOREAUX en de afgeveerdigden die juist aan tafel gingen. Men gunde hen de tijd om een slok koffij te nemen en voort moesten wij allen naar de Kommandantur. De 3 afgeveerdigden werden eerst langdurig onderhoord en daarna Dr. MOREAUX. Deze laatste werd bij 't einde van de ondervraging vrij onzacht behandeld door de duitschers. Wat mij betreft, na geheel en gansch afgetast te zijn geworden, kreeg ik... een schop in 't kruis van mijner broek... en werd dan met mijne reisgezellen naar 't Pandereitje gedaan. Daar werd ik in eene cel opgesloten en bleef daar tot den Vrijdag middag, zonder eten of drinken. Dan werd ik losgelaten, evenals Dr. MOREAUX, die sedert den Donderdag morgen, niets meer over de lippen gekregen had.